

Τα παιδιά μας βοηθούν να μεγαλώσουμε

Ορθοδοξία

Από: Ελένη

Χαδιαράκου

Ποιος γονιός είναι εκ των προτέρων προετοιμασμένος για αυτό που θα ζήσει και, κυρίως, ποιος διαθέτει τις σωστές δόσεις ωριμότητας, ώστε να μπορέσει να μεγαλώσει εξίσου ώριμους ανθρώπους;

Κι όμως, με την έλευση ενός παιδιού ανακαλύπτουμε εκατοντάδες συναισθήματα ή ιδιότητες που ίσως δεν ξέραμε ότι έχουμε.

Το αίσθημα της ευθύνης

Μέχρι και τη γέννηση του μωρού ήμασταν ελεύθεροι, ανάλαφροι και αεράτοι σαν την πρώτη μέρα της άνοιξης.

Δεν δίναμε λογαριασμό σε κανέναν για το πότε θα φεύγαμε και πότε θα επιστρέφαμε. Και ξαφνικά, ένα μωρό μας υποχρεώνει να μπούμε σε πρόγραμμα. Όταν κλάψει, το ταΐζουμε, μετά το κοιμίζουμε, το παίζουμε, το πλένουμε, το αλλάζουμε.

Όταν μεγαλώσει, θα πρέπει και πάλι να το ταΐσουμε, να το συνοδεύσουμε στο σχολείο, να το διαβάσουμε, να το συμβουλευόμαστε, να του αφιερώσουμε το χρόνο

που θέλει. Για μερικά χρόνια δεν θα φλυαρήσουμε ξανά στον καφέ με τους φίλους μας όση ώρα θέλουμε, δεν θα προλάβουμε να πάμε γυμναστήριο, δεν θα καθίσουμε στο μπαρ όπως παλιά. [\(περισσότερα...\)](#)